

80, (Madvig: 48), nei, Rigsdagen har kun 18 Repræsentanter (Madvig: men Kongeriget) ja, det er noget Andet, jeg taler kun fra Rigsdagens særlige Standpunkt. Rigsdagen faaer i Virkeligheden langt mindre Raadighed over disse Penge, end den vilde have, naar de laae i Kongerigets Kasse. Jeg skal dog, som sagt, ifølge min ringe Indsigt i Finantsvæsenet gaae ind paa, at der maaskee kan være større Ulempe forbunden med at følge den betegnede Fremgangsmaade. Men saa skal man ogsaa være oprigtig og tilstaae, at da Grundlovsbestemmelsen af 29de Aug. 1855 blev skreven — hvilket, som bekendt, skete mindst 1½ Aar, førend den blev Lov — tænkte man sig ikke det Forhold at være nødvendigt, som senere har vist sig at være det; og efterat den ærede 1ste Landstingsmand for Kjøbenhavn (Andræ) var bleven Finantsminister, og det Ministerium, som bragte Fællesforfatningen istand, var kommet til Roret, var der den store Ulempe forbunden med at gjøre Forandringer i Grundlovsbestemmelsen, at man derved vilde have tilintetgjort Virkningen af dens tidligere Vedtagelse, da den jo skulde vedtages 3 Gange uforandret, hvorfor man lod, hvad der stod, blive staaende, uagtet det ikke kom til at passe paa Forholdet, saaledes som man ved Fællesforfatningens Indretning tænkte sig det. Naar man tilstaaer det, troer jeg, at man kommer Sandheden nærmest. Jeg skal forøvrigt bede Mindretallet om at tage Forslaget tilbage, da jeg nærer den samme formelle Tvivl, som den høitærede Formand har udtalt om, hvorvidt, det var rigtigt at udtale en saadan For mening. Skulde der have været gjort Noget, saa skulde der have været taget et saadant Forbehold, som Folkethinget har taget, hvorimod jeg troer, at det stillede Forslag, som det foreligger, er ganske magtesløst. Jeg kan derfor ikke stemme dærfor. Jeg troer, det er rigtigere slet ikke at sige Noget, men det vilde dog være mig ubehageligt at skulle stemme imod Forslaget. Jeg troer, naar Sagen slet ikke kommer under Afstemning, vilde det altid staae i vor Magt, hvis man nogensinde skulde finde Anledning dertil, at reise et lignende Spørgsmaal.

Andræ: Den ærede Ordfører anseede over, at jeg skulde have brugt et Udtryk, der forekom ham ikke at være ganske berettiget, idet jeg udtalte, at efter min Overbevijsning vilde Rigsdagen, jeg sagde ikke Landstinget, compromittere sig ved at vedtage denne Bestemmelse. Dette siger jeg endnu, men jeg vil ikke gaae en Smule videre. Jeg vil slet ikke udtale nogen Dom over Folkethingets Stilling til denne Sag; thi det vilde slet ikke vedkomme det foreliggende Spørgsmaal. Det maa erindres, at i de Forbehold, Folkethinget tog forrige Aar, var det endogsaa i det ene aldeles udtrykkelig udtalt, at man vilde afvente Revision eller Decision over Regnskabet af den kompetente Autoritet, Rigsraadet. Det er det, der oversees, og det var det, der berettigede mig til at betragte denne Sag som afgjort og denne Anke som død. Det var det, som berettigede mig dertil, siger jeg, at nu har Sagen været under Forhandling i dette Rigsraad, og saavidt jeg mindes i dette Dødsstykke, har ikke en eneste Stemme rejst sig med Hensyn til denne Side deraf, men det er gaaet ganske taust og roligt igjennem samme. Jeg mindes i det Mindste, at jeg ikke har taget til Orde, og jeg troer heller ikke, at der fra nogen Side er rejst den ringeste Tvivl med Hensyn til dette Punkt, og jeg maa bede bemærket, at Kongeriget er i Rigsraadet repræsenteret ved 48 Medlemmer, thi man kan ikke, det vil dog den ærede Rigsdagsmand, som gjorde denne Udtalelse (Bloug), indbrømme, paa nogen Maade stille Rigsdagen fra Kongeriget. Rigsdagen har kun Betydning, forsaavidt den er en Repræsentation for Kongeriget, og Enhver, der er Repræsentant for Kongeriget, maa ligesaa vel repræsentere disse Interesser som de, der særligt ere valgte af Rigsdagen.

Der er forøvrigt et Par Uttringer af den ærede Taler, som jeg sigtede til, som synes mig virkelig kunne gjøre en noget nærmere Udtalelse naturlig; fordi det forekom mig, at den ærede Taler i det Hele var ved at see Sagen ganske naturlig og simpel, men kun havde et Par Tvivl tilbage, som jeg gjerne hos ham vilde have fjernede. Han sagde saaledes, at